

[Gert Petersen.]

med kapitalgevinster, snylterformuer, fradragsfiduser, og hvad ved jeg, så får dette land inden for overskuelig tid en såkaldt reform, hvor såkaldte skattelettelser er baseret på brutale og grove nedskæringer af sociale og uddannelsesmæssige udgifter, hvormed der vil være skabt en skrigen ulighed i dette samfund.

Videre: hvis man ikke inden for overskuelig tid forenkler lovgivning og administration, demokratiserer forvaltninger og flytter beslutninger ovenfra og nedefter, fra teknokratiske formyndere ud i folkelige forsamlinger, så får vi inden for overskuelig tid et opgør, hvor man smider barnet ud med det snavsede badevand, hvor de forvaltningssektorer, der skal våge over et minimum af social solidaritet, simpelt hen forvandles til små kommandocentre, hvor de mest nødlidende kan få lov til at stå med hatten i hånden og måske få en skærv, hvis det står helt galt fat og de beder meget pænt om det.

Endelig hvad arbejdsmarkedet angår: hvis man ikke fra flertallets side i almindelighed og socialdemokratiets side i særdeleshed ophører med de bestandige forsøg på at umyndiggøre arbejdere og funktionærer og tjenestemænd og fratage deres organisationer enhver virkelig indflydelse, så udleverer man dem til demagoger, som under parolen om at gøre slut på én slags umyndiggørelse, nemlig den statslige, vil gennemtrumfe en endnu værre umyndiggørelse under en altdominerende og uindskrænket kapitalmagt.

Sådan er problemerne, sådan er dette års og de kommende års problemer. Det er ikke os, socialistisk folkeparti, der har skabt dem, man kan ikke bebrejde os, at vi peger på disse problemer; jeg synes, at man beskedent burde sige tak, fordi vi peger på dem. Men vil man ikke det, så synes jeg i det mindste, at socialdemokratiet burde tænke selv og erkende, at vi er nået til afslutningen af en bestemt fase i udviklingen, og nu aftegner der sig to udviklingslinjer, én, der peger bagud, en anden, der peger fremad, og de, der forsøger at balancere midt imellem, vil opdage, at de i virkeligheden støtter den bagudrettede linje, også selv om det var det, de ikke ville.

Hvis der derfor er nogen – regeringen i særdeleshed – der har ønsket en tænkepause, så skal jeg ikke bebrejde dem det. Men timeglas-

set rinder ud, og det næste halve eller hele år kan meget vel blive skæbnesvangert.

Socialistisk folkeparti er sig sit ansvar bevidst. Vi vil, og det uanset regeringers farve, støtte selv små skridt til forbedring af beskæftigelsen. Vi venter unægtelig flere udspil fra denne regering herom, end vi ville vente fra en borgerlig regering. På det ene punkt ser vi endnu en nuanceforskel, og det påvirker selv sagt vor holdning med det ansvar, vi føler over for arbejderklassen. Vi vil støtte alle små forbedringer af de arbejdsløses vilkår og ethvert forsvar mod yderligere nedskæringer, men vi må erkende, at selv om der stadig er nuanceforskelle, så er vore forventninger hverken på det ene eller det andet område særlig store. Derfor vil vi selv fremsætte en række forslag til styrkelse af beskæftigelsen og sanering af økonomien. Vi vil arbejde på disse forslags gennemførelse, og jeg vil sige med det samme, ikke bare her, men også ude i befolkningen, at jeg er overbevist om, at det er muligt at ændre sammensætningen i dette folketing, sådan at en helt anden politik bliver mulig, og her tænker jeg ikke på den bagudrettede politik, som fremskridtspartiet repræsenterer.

Men netop fordi det er folket som vælgere, der bestemmer over og kan ændre folketingets sammensætning, så står folket over folketinget. Skal den nuværende udviklingslinje brydes, må vi derfor henvende os til folket og dér skabe en bred opslutning om en linje, der peger fremad. Det ville være en lykke, om hele arbejderbevægelsen forberedte sig på det. Vil socialdemokratiet ikke, så må de øvrige arbejderpartier gøre det. Vores parti vil gøre, hvad det kan for at fremme samarbejdet mellem dem, og jeg har også det indtryk, at det er holdningen i de andre partier til venstre for socialdemokratiet.

Jeg vil godt sige om det af hr. Glistrup fremsatte dagsordensforslag, at vi vil ikke række så meget som en lillefinger til virkeliggørelse af det, hr. Glistrup drømmer om. Vi er højst utilfredse med augustforliget, især dets indkomstpolitiske afsnit, men også andre afsnit, men vi vil ikke være håndlangere for et parti, hvis program, hvis synspunkter betyder det stik modsatte af det, vi kæmper for. Det er fremgået af alt, hvad jeg har sagt her. Jeg bemærkede mig, at hr. Glistrups dagsorden ikke indeholder forslag til nogen løsninger. Det forstår jeg da så udmærket. Der er peget på nogle problemer, og vi er alle klar over, at det er pro-